

mener jeg er mere praktisk og mere fyldestgørende. Da det forlanges, at der foruden Afhøring af Faderen ogsaa skal finde Afhøring Sted af Moderen, har jeg derom henvendt mig til adskillige, der have med den Slags Sager at gøre. Jeg kender selv lidt til det hjemme fra, og jeg har for større Sikkerheds Skyld henvendt mig bl. a. til forskellige Fattiginspektører. De mene, at det har mindre at sige, om man forlanger Afhøring af Moderen, idet hun i Reglen vil være til Stede eller være let at faa fat i.

Forslaget om, at Afkrævning og Udpantning samtidig skulle finde Sted, mener jeg, vil betydelig lette Arbejdet for Kommunalbestyrelsen, og jeg kan fuldt ud tiltræde det. Jeg finder, at det er en Praktisering af den hurtige Retspleje, som her er paa rette Plads, idet det i mange Tilfælde har vist sig, at det er uhyre vanskeligt at faa fat i den paagældende Barnefader, og at han kan finde mangen en Lejlighed til at slippe derfra, naar man endelig har faaet fat i ham. Det er jo ikke mere, der forlanges af Barnefaderen, end hvad han er pligtig til, og jeg mener derfor, at det er forsvarligt at gaa strengt til Værks imod ham. Jeg kan altsaa fuldstændig tiltræde det.

De nævnte to Punkter ere imidlertid det eneste, jeg finder af godt i Lovforslaget. I øvrigt forekommer det mig, at der i alt Fald i lige saa høj Grad klæber Mangler ved det foreliggende Lovforslag som ved den nugældende Lov. Saaledes forekommer der mig at være en betydelig Meningsløshed i § 5, idet der gøres gældende, at en Barnemoder for at faa Bidraget inddrevet hos Barnefaderen skal levere en Attest fra sin Opholdskommune om, at hun ikke selv formaar at sørge for Barnets Underhold. Det er vel ikke Meningen, men Ordlyden er saadan, at en Barnemoder ikke kan faa Underholdsbidraget inddrevet hos Barnefaderen, medmindre hun er uformuende. Jeg mener, at hvad enten hun er rig eller fattig, bør hun have den Ret at kunne inddrive Bidraget hos Barnefaderen. Jeg antager imidlertid, at der nærmest maa foreligge en Fejlskrift ved Forslagets Affattelse. En anden væsentlig Forandring er, at det foreslaas, at for Eftertiden skal Faderens Opholdskommune udrede det forskudsvis Bidrag, medens det efter den nugældende Lov paahviler Moderens Opholdskommune. Jeg mener, at den foreslaaede Ordning vil blive alt for omstændelig, og at der i mange Tilfælde derved vil være skabt et

helt Omsvøbsdepartement. Jeg har, som sagt, forhørt mig paa forskellige Steder og modtaget Eksempler paa, hvorledes en Lov med den foreslaaede Affattelse vil kunne virke. Jeg siger ikke, at den vil virke saaledes i hvert enkelt Tilfælde, men at den vil kunne komme til at virke paa denne Maade under visse Forhold. Det ene Eksempel er hentet oppe fra Nordjylland. Man tænke sig, at Barnemoderens Opholdskommune er Aalborg, og at Faderens Opholdskommune er Sønderup, hvor den ærede Ordfører for Forslagstillerne er Sogneraadets Formand, og at Barnefaderen er forsørgelsesberettiget i Aalborg. Naar dette Forhold skal klares, vil der fremkomme følgende: 1) Barnemoderen afleverer Resolutionen til Aalborg Fattigvæsen — i Aalborg er det nemlig ikke Politimesteren, hvortil Resolutionen indsendes, det er der Fattigvæsenet, der har paataget sig det — 2) Aalborg Fattigvæsen sender Sagen til Hornum Herredskontor, 3) Sagen sendes fra Herredskontoret til Sognefogden i Sønderup, 4) Sogneraadets Afkrævning og Udpantningsforretningen sendes tilbage til Herredskontoret, 5) Herredskontoret sender det til Sogneraadet, 6) Sogneraadet sender Beløbet til Aalborg. Men da nu Barnefaderen er forsørgelsesberettiget i Sønderup, maa — det er det 7de Punkt — Aalborg Fattigvæsen atter sende Beløbet til Sønderup, hvor det kom fra. Dette forekommer mig at være ret omstændeligt, men endnu værre er det, naar det er Kjøbenhavn, man har med at bestille. En Fattiginspektør har været saa god at tilstede mig et Eksempel, hvorefter man faar ikke mindre end 21 Ekspeditioner, hvis man vedtager Forslaget, som det foreligger her. Man tænke sig, at Moderen bor i Helsingør, og at Faderen bor i Kjøbenhavn, men er forsørgelsesberettiget i Aalborg. Nu maa jeg bemærke, at medens det i Købstæderne eller paa Landet er Politimestrene, der besørge Forretningerne, staar der anført, at det i Kjøbenhavn er Magistraten, men netop derved fremkomme disse 21 Ekspeditioner. De komme i følgende Orden: 1) Moderen faar Uformuenhedsattest af Helsingørs Fattigvæsen, 2) hun henvender sig til Politimesteren med Papirerne, 3) han skriver til Kjøbenhavns Magistrat om at afkræve Faderen, 4) Magistraten sender Bud efter Faderen og afkræver ham Bidraget, 5) Magistraten sender Sagen tilbage til Politimesteren med Paategning om forgæves Afkrævning, 6) Politimesteren skriver til Kongens Foged om Udpantning, 7) Kongens Foged opleder Faderen og